

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 1554 van 5 september 2007
in de zaak X / IVde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. KAMERVOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Bengaalse nationaliteit, op 9 februari 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 augustus 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN EYCK en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 4 september 2005 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 22 december 2005 werd zijn asielaanvraag ontvankelijk verklaard.
- 1.2. Op 25 januari 2007 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
- 1.3. Het asielrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, wordt niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (R.v.St., X, nr. 118.506, 22 april 2003).
3. Identiteit en reisweg.
 - 3.1. Verzoeker toont zijn identiteit en reisweg niet aan. Hij stelt dat hij alleen reisde per boot. Bij het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelt hij dat hij "*valse papieren*" had in India (gehoor DVZ p. 6, nr. 20). Bij een later verhoor bij de CGVS stelt hij dat geen papieren/documenten had in India (gehoor CGVS ten gronde p. 9). Verzoeker legt dus tegenstrijdige verklaringen af omtrent zijn identiteitsdocumenten. Dit tast de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas aan. Verzoeker maakt zijn identiteit niet aannemelijk.
4. Nopens de vluchtelingenstatus.
 - 4.1. De bestreden beslissing stelt: "*Verder is het bevreemdend dat u op het Commissariaat-generaal verklaart dat u in 1995 niet werd gearresteerd (zie gehoor CGVS, p.34), terwijl u op de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat er op 9 september 1995 een valse aanklacht tegen u werd ingediend. Op 15 september 1995 werd u opgepakt en u werd op borg vrijgelaten op 25 september 1995 (zie gehoor DVZ, punt 41). Het is merkwaardig dat u dit feit, bij confrontatie op het Commissariaat-generaal, niet herinnert. U stelt niet te zijn gearresteerd in 1995 (zie gehoor CGVS, p.34).*"
 - 4.1.1. Verzoeker stelt hierover niets in zijn verzoekschrift. Uit het administratieve dossier blijkt dat deze verklaringen ondubbelzinnig zijn en correct weergegeven werden in de bestreden beslissing. Verzoeker stelt dat hij veel medicijnen neemt voor de pijn, en het lang geleden is, en slachtoffer is, en veel vergeten is. Verzoeker toont niet door een attest van een Belgische dokter aan dat zijn geheugen is aangetast door een trauma of stoornis. Het neergelegde doktersattest van X betreft de tijdelijke onmogelijkheid om "*zwaar fysisch werk met tillen*".

- 4.1.2. Het is niet aannemelijk dat hij zich een arrestatie van meer dan een week niet kan herinneren, en zeker niet omdat hij op borg vrijgelaten zou zijn. Dit tast de geloofwaardigheid nog verder aan op een essentieel punt van zijn asielrelaas.
- 4.2. De bestreden beslissing stelt: *"U verklaart op het Commissariaat-generaal dat bij uw arrestatie op 22 september 2002 in het kader van operatie Hard Clean er niet werd verwezen naar de twee moordzaken waarin uw naam vermeld was (zie gehoor CGVS, X). Op de Dienst Vreemdelingenzaken stelt u dat u werd geblinddoekt en u te horen kreeg dat er een zaak tegen u liep (zie gehoor DVZ, X). Bij confrontatie antwoordt u zich dit niet te herinneren en stelt u vele dingen te zijn vergeten (zie gehoor CGVS, X)."* Verzoeker stelt hierover niets in zijn verzoekschrift. Uit het administratieve dossier blijkt dat deze verklaringen ondubbelzinnig zijn en correct weergegeven werden in de bestreden beslissing. Deze tegenstrijdigheid, zonder dat ervoor een aannemelijke verklaring is, tast de geloofwaardigheid nog verder aan.
- 4.3. De door hem neergelegde documenten, zowel bij de Commissaris-generaal, als ter terechtzitting, zijn niet van dien aard om deze ongeloofwaardigheid te herstellen. Ten eerste toont verzoeker zijn identiteit niet aan, en heeft hij geen aannemelijke verklaring waarom hij wel vele documenten kon doen worden aan de Belgische asielinstanties, maar niet enige identiteitsdocumenten. Daarom is het niet mogelijk om na te gaan of de door hem neergelegde documenten op hem betrekking hebben.
- 4.4. Ten tweede stelt de bestreden beslissing dat de voorgelegde vonnissen van de zaak van 1996, alsook van de zaak van 2003, niet zijn opgesteld op het papier van een gecertificeerde kopie, en het dus een gewone kopie lijkt te zijn. Daarenboven is er niet voldaan aan de wettelijke taalvereisten van Bangladesh. De bestreden beslissing stelt dat het weinig waarschijnlijk is dat de rechter van de *Speedy Trial Tribunal* het vonnis in het Engels zal opstellen. Bovendien werd het vonnis opgesteld door een rechter van de vierde *Speedy Trial Tribunal*, en werden de gecertificeerde kopieën volgens de stempels op de documenten door de eerste 'Speedy Trial Tribunal' gemaakt, terwijl elke *Speedy Trial Tribunal* nochtans eigen apart personeel heeft om gecertificeerde kopieën op te stellen. Dit blijkt uit informatie die door de Commissaris-generaal bij het administratief dossier is gevoegd. Op 20 november 2006 legde verzoeker nog andere documenten neer, met name een *First Information Report*, *Charge Sheet* en *Order from the Court* van de feiten van mei 1996 (zaak 32/2003). De bestreden beslissing stelt dat het eveneens een gewone kopie lijkt te zijn, net zoals bij de andere neergelegde documenten, met name het *Ezahar*, *Charge Sheet* en *Order from the court* (zaak 35/2003).
- 4.4.1. Verzoeker stelt hierover in het verzoekschrift dat hij hierop *"niet onmiddellijk een adequate repliek heeft, en laat in het midden of de argumenten om te twifelen aan deze juridische documenten, correct of afdoende zijn"*. Verzoeker stelt dat de documenten rechtstreeks afkomstig zijn van zijn Bengaalse raadsman. Hij stelt: *"dat deze documenten ook door een notaris en de administratie van de rechtbanken 'gelegaliseerd' werden."* Daarenboven stelt hij dat hij *"zelf is daarbij van goede trouw"* en *"dat hij geen reden heeft om te twifelen aan de oprechtheid van zijn Bengaalse advocaat"*. Verzoeker zal trachten hierover duidelijkheid te brengen middels nieuwe stukken en contact met zijn raadsman. Ter zitting legt verzoeker de volgende documenten neer: een Engelse vertaling

van een vonnis van de "Court of Druto Bichar Tribunal – 4", alsook een krantenartikel ("Hoofd terror X heeft Doodstraf. 4 heeft levenslang.") van 31 maart 2004, voorzien van een eensluitende vertaling.

- 4.4.2. De Raad oordeelt dat er geen enkel gegeven voorhanden is om te twifelen aan de betrouwbaarheid van de in het antwoorddocument bij naam genoemde specialist. Noch in het verzoekschrift, noch ter terechtzitting maakt verzoeker aannemelijk dat deze objectieve informatie weerlegd dient te worden. In het antwoorddocument (dat dus door de Commissaris-generaal aan het administratieve dossier werd toegevoegd) staat: *"de voorgelegde documenten voldoen niet aan de criteria van een gecertificeerde kopie. Een gecertificeerde kopie moet in Bangladesh aan een aantal vormelijke vereisten voldoen. Documenten die niet aan deze vereisten voldoen zouden [...] niet als rechtsgeldige documenten door de High Court aanvaard worden. Vonnis van zaak 2: [...] het lijkt een gewone kopie te zijn. [...] Het vonnis voldoet niet aan de Bengali Language Introduction Act. [...]. De gecertificeerde kopieën van documenten van de rechter van SPT nr. 4 kunnen enkel door het administratieve personeel van SPT nr. 4 gemaakt worden; niet door het personeel van SPT nr. 1. Elke SPT met een apart nummer heeft eigen apart personeel om gecertificeerde kopieën op te stellen."* Voor zover deze documenten al zouden toebehoren aan verzoeker, kan er geen geloof gehecht worden aan deze documenten.
- 4.4.3. Wat betreft de ter zitting neergelegde documenten is er, zelfs indien deze echt zouden zijn, de onmogelijkheid om te bepalen of ze aan verzoeker toebehoren, daar hij zijn identiteit niet aannemelijk maakt.
- 4.4.4. De geloofwaardigheid van verzoeker wordt nog verder aangetast daar hij niet aannemelijk maakt waarom hij geen "origineel" afschrift van het vonnis van 1996 kan doen geworden.
- 4.5. De bestreden beslissing stelt verder: *"Bovendien dient immers te worden opgemerkt dat u de juridische documenten pas verkreeg nadat u reeds geruime tijd uw land van herkomst had verlaten. Zo legt u de documenten neer tijdens het gehoor ten gronde (dd. 19.10.2006) en voegt u nadien nog andere juridische documenten toe aan uw dossier (dd.20.11.2006). Dit terwijl u reeds vernam dat u was veroordeeld vooraleer u uw land van herkomst verliet. Het is bevreemdend dat u de juridische documenten van uw zaken pas in 2006 kon bekomen (zie gehoor CGVS, p.1 en p.26). U stelt dat u niets is gezegd en u bewijzen diende voor te leggen over uw politieke activiteiten, maar niet over uw zaken (zie gehoor CGVS, p.27), wat niet overtuigt. Er mag immers van een kandidaat-vluchteling verwacht worden dat hij tracht om de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten te staven."*
- 4.5.1. Op een kandidaat-vluchteling rust een plicht tot optimale samenwerking met de Belgische asielinstanties. Verzoeker heeft geen aannemelijke verklaring waarom hij deze voor de Commissaris-generaal neergelegde stukken zo laatst kon doen geworden. Hij stelde immers dat hij nog contact heeft met zijn advocaat en moeder (gehoor CGVS ten gronde van 19/10/2006, p. 2-3). Dit tast de geloofwaardigheid nog verder aan.
- 4.6. Wat betreft de ter zitting neergelegde krant (daterend van 2004) stelt verzoeker ter zitting dat het wel een originele krant zal zijn aangezien het moeilijker is om

een krant van 2004 te vervalsen dan een recente. Dit document kan de Raad echter niet in een andere zin doen oordelen, daar een krant slechts een begin van bewijs kan zijn wanneer het coherente en geloofwaardige verklaringen ondersteunt. Dit is *in casu* niet het geval.

- 4.7. De andere bij het Commissariaat-generaal neergelegde documenten kunnen de Raad niet in een andere zin doen besluiten, daar verzoekers identiteit niet vast staat en het niet wordt ondersteund door een geloofwaardig relaas (zoals de *FIR* en de *Order from the Court*), of irrelevant zijn (bijvoorbeeld een Belgische studentenkaart en een aanwezigheidsattest voor de cursus Maatschappelijke Oriëntatie van de stad Antwerpen).
- 4.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

- 5.1. Ondergeschikt vordert verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus. Uit wat voorafgaat, blijkt dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, en dat hij zijn identiteit niet aannemelijk maakt. Verzoeker maakt noch in het verzoekschrift, noch door de ter zitting neergelegde documenten aannemelijk dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 van de wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend en zeven door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. B. AUGUSTEYNS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

B. AUGUSTEYNS.

K. DECLERCK.